Chương 689: Yến Tiệc Chiến Công (3) - Cùng Louise (Số từ: 2160)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

10:23 AM 25/01/2024

"Làm on đừng trêu chọc cậu ấy nữa."

"Nhưng phản ứng quá tốt, Bệ hạ ạ, thần không nhịn được."

Cầm ly sâm panh do hầu gái mang đến, Hoàng đế uống một ngụm thật sâu thở dài.

Hoàng đế vẫn cười khi nhìn Kono Lint và các bạn cùng lớp run rẩy vì lạnh.

"Ta đánh giá cao sự giải trí, nhưng với tốc độ này, cậu ta có thể bắt đầu tuyên bố rằng cậu ta sẽ có thứ gì đó nhét vào tai mình."

"Có thứ gì đó nhét vào tai anh ấy...? Thần không hiểu..."

"Không sao đâu, đó chỉ là một trong những thứ đó thôi."

Hoàng để đôi khi nói theo cách mà chỉ có anh mới hiểu, và không ai có thể hiểu được ý anh là gì.

Sau chiến tranh, đội trưởng của đơn vị tình báo mới thành lập là Rowan.

Rowan được bổ nhiệm làm đội trưởng vì có nhiều người khác chuyên môn hơn cô về lĩnh vực nghiên cứu thực địa. Những người như Sarkegaar và Kono Lint phù hợp hơn với công việc thực địa.

Đó là lý do tại sao họ được phân công dựa trên khả năng chứ không chỉ dựa trên thành tích của họ.

Sarkegaar có vẻ rất quan tâm đến hành vi của Kono Lint.

Cô ấy thường trêu chọc anh ấy, nhưng rõ ràng là cô lại rất quan tâm đến anh.

Hoàng đế lặng lẽ quan sát phòng tiệc. Vô số người đã chia sẻ vô số câu chuyện.

Không hòa nhập, Hoàng để bình tĩnh coi thường những cuộc trò chuyện và tụ tập.

"Cô có vẻ còn quá trẻ để uống rượu, tiểu thư ạ."

Hoàng để lặng lẽ nhìn một quý ông trung niên đến gần một cô gái tóc bạc.

Người đàn ông trung niên nghiêng đầu khi đến gần cô gái đang mặc một bộ váy rực rỡ.

"Ô... rượu gì mà đỏ như máu vậy? Tôi chưa bao giờ thấy màu sắc rực rỡ như vậy."

"Đó là máu."

"Xin lõi?"

"Tôi đã nói đó là máu."

Khi cô gái thản nhiên xoay ly rượu của mình, màu đỏ kỳ quái của chất lỏng đã xác nhận lời nói của cô.

Cô gái để lộ những chiếc răng nanh lạnh buốt khi cô làm ẩm môi bằng chất lỏng màu đỏ.

"Òm, òm...!"

"Đây là lần đầu tiên ông nhìn thấy Ma cà rồng phải không?"

"Ý cô không phải là... đó là máu người phải không?"

"Tất nhiên rồi. Muốn nếm thử không?"

"Không, không! Tôi ổn, cảm ơn cô!"

"Thật sao? Tôi có thể cắn cho ông một miếng, ông biết đấy. Cảm giác có thể dễ chịu đến bất ngờ."

"Không, tôi ổn! Xin lỗi!"

Hoàng để cười khúc khích khi nhìn nụ cười mê hoặc của cô gái và người đàn ông trung niên đang chạy trốn trong nỗi kinh hoàng.

Cô gái với mái tóc đỏ sẫm tiến lại gần cô gái khi nhìn người đàn ông kinh ngạc bỏ chạy.

"Lucynil! Tôi luôn dặn cô đừng dọa người như vậy mà!"

"Không phải lỗi của tôi, ông ấy đã hỏi tôi trước."

Hoàng đế lặng lẽ quan sát Eleris và Lucynil cãi nhau.

Mặc dù nhiều ác quỷ đã gia nhập Đế quốc, nhưng hầu hết Ma cà rồng đã ở bên Edina ngay từ đầu đều rời đi.

Gallarush và Luvien dẫn đầu Gia tộc của họ và rời khỏi Đế quốc.

Họ quá mệt mỏi với sự ồn ào và quyết định quay trở lại cuộc sống bình lặng cùng thần dân của mình.

Những người duy nhất còn lại là Eleris, người đứng đầu Gia tộc Tuesday, Lucynil, người đứng đầu Gia tộc Wednesday.

Và các thành viên của Gia tộc Saturday bị bỏ lại do sự biến mất của thủ lĩnh của họ, Antirianus.

Eleris nhận họ vào và tạm thời làm thủ lĩnh của họ.

Vì vậy, Eleris không chỉ là người đứng đầu Gia tộc Tuesday mà còn chịu trách nhiệm chăm sóc các thành viên của Gia tộc Saturday.

Ban đầu, các Gia tộc Chúa tể Ma cà rồng không cố gắng mở rộng số lượng nên có rất ít Ma cà rồng.

Tuy nhiên, tất cả họ đều đóng những vai trò quan trọng trong thời kỳ đầu của Đế quốc.

Họ thậm chí còn thành lập một tổ chức gọi là tổ chức mua máu để ủng hộ sự tồn tại hợp pháp của Ma cà rồng.

Tuy nhiên, điều vô lý là có những trường hợp con người, những người biết đến sự tồn tại của Chúa tể Ma cà rồng, bị mê hoặc bởi ý tưởng về một Ma cà rồng có thể chịu được ánh nắng mặt trời.

Thường xuyên phải đau đầu vì những người thẳng thắn yêu cầu trở thành Ma cà rồng.

Vì vậy, không phải dành cho con người mà dành cho Ma cà rồng, họ đã tạo ra những lãnh thổ nơi họ có thể sống yên tĩnh, nghiêm cấm người ngoài xâm nhập.

Cũng có người thẳng thừng gõ cửa, mong muốn sự bất tử và vĩnh cửu.

Đó luôn là một lời đề nghị ngọt ngào.

Trong bữa tiệc linh đình đang diễn ra, Hoàng đế nhìn thấy Hoàng hậu Louise đang đến gần.

"Bệ hạ."

"Aa... vâng."

"Tôi có chuyện quan trọng cần bàn với ngài."

"Gì cơ?"

Thậm chí không hỏi ý kiến của Hoàng đế, Hoàng hậu Louise nắm lấy cánh tay anh với vẻ mặt nghiêm túc và bắt đầu kéo anh đi đâu đó.

Heinrich von Schwarz, người chứng kiến việc này, đứng đó há hốc mồm, chết lặng.

Nơi mà Hoàng đế được Hoàng hậu Louise dẫn dắt là một căn phòng trống ở đâu đó trong Cung điện Mùa Xuân.

Tim Hoàng đế đập như điên.

Phải chẳng đã đến lúc? (Tluc: "lúc" gì cơ =))))))

Cuối cùng mọi chuyện có diễn ra như vậy không?

Nhưng tại sao lại là hôm nay trong mọi ngày?

Tại sao lại là bây giờ?

Hoàng để sợ rất nhiều thứ, nhưng giờ đây anh sợ Louise hơn bất cứ thứ gì trên đời.

Một nỗi sợ hãi xen lẫn cảm giác tội lỗi.

Đó là lý do tại sao anh như chết lặng mỗi khi gặp cô.

"Aa, tôi đã chuẩn bị xong rồi. Giáo viên, tôi chỉ cần một chút... chỉ năm phút... làm ơn chỉ năm phút."

"…"

"Không đâu, không phải là tôi không muốn! Tuyệt đối không đâu! Không sao đâu! Được rồi! Được rồi! Nhưng chỉ một lát thôi..."

"Thật luôn à!"

*Bộp!

"Ouch...!"

Cuối cùng, Louise, người không thể chịu nổi khi nghe những lời vô nghĩa của anh, đã giáng một đòn cực mạnh vào đầu Hoàng đế.

Louise nhìn xuống Hoàng đế, người đang đảo mắt với ánh mắt băng giá.

"Ngồi xuống."

"Vâng."

Theo mệnh lệnh ngắn gọn của Louise, Hoàng đế lập tức ngồi lên giường.

Ánh mắt của cô càng trở nên lạnh lùng hơn.

"Không phải ở đó, ở đây."

Thứ Louise chỉ vào không phải là chiếc giường mà là một chiếc ghế.

Bấy giờ Hoàng đế mới nhận ra tình huống mà mình chuẩn bị đã không xảy ra, anh vụng về đứng dậy ngồi vào ghế.

Đó là điều tự nhiên khi mặt Hoàng đế đỏ bừng.

Sau đó, sau khi lấy lại bình tĩnh, Hoàng đế mới nhận ra Hoàng hậu không phải tay không mà đang cầm một thứ gì đó.

*Giật mình!

Hoàng hậu Louise lấy từng món đồ ra và đặt chúng xuống.

"Đây là cái gì...? Một cuốn sách?"

Thứ trong hộp là sách.

Hay đúng hơn, nó giống những cuốn sổ tay hơn.

Một xấp sổ tay rách nát và bẩn thỉu.

Nó được đặt trước mặt Hoàng đế.

"Tôi nghĩ ngài cần phải xem cái này."

Bối rối, Hoàng để cần thận mở cuốn số như Hoàng hậu đề nghị.

Những cuốn vở cũ đã bị sòn, thậm chí còn bị rách nhiều chỗ.

Nó không phải cố ý bị rách mà đúng hơn là nó có dấu vết bị xé một cách vô tình.

"Đây là tài liệu được gửi từ trụ sở của Hội Mạo hiểm giả Kernstadt."

"...Là vậy sao."

Lúc đầu, Hoàng đế ngập ngừng mở cuốn sổ ra, sau đó tỏ ra bối rối.

Hầu hết nó chứa các bản vẽ.

"Đây có phải là một bức vẽ của một con quái vật?"

"Vâng, có vẻ như vậy."

"Tại sao ai đó lại vẽ một con quái vật?"

Có lẽ ai đó muốn ghi lại hình dáng thẩm mỹ của quái vật, như nó đã tồn tại.

Trong một thế giới có vô số biến thể, không thể nói rằng một người như vậy không tồn tại.

Louise không trả lời, như thể đang giục anh nhìn kỹ hơn.

Bản vẽ không đặc biệt chi tiết, nhưng nó có những nét đặc trưng được vẽ phức tạp.

Đó không phải là một bức tranh được vẽ đẹp mắt nhưng cũng không quá thô thiển.

Đó là một bức tranh được vẽ một cách nhanh chóng và chính xác, như thể được thực hiện chỉ bằng một nét vẽ.

Mỗi trang không chỉ có hình vẽ một con quái vật mà còn có dòng chữ mờ nhạt ở phía dưới.

"[Kernstadt, khu vực biên giới phía đông bắc gần Aireden, địa hình đồi núi]"

Hoàng đế liếc nhìn bản ghi nhớ và cau mày.

"Địa điểm phát hiện... phải không?"

Điều gì có thể được suy ra từ điều này:

Đây không phải là sản phẩm của trí tưởng tượng hay cái gì khác; những con quái vật đã được tận mắt nhìn thấy và vẽ ra.

Đó là thời đại mà Hội mạo hiểm giả trao tiền để tiêu diệt quái vật.

"Không phải là không có chính sách trả tiền cho các bức vẽ thay vì xác quái vật sao?"

"Không phải là chưa từng nghe thấy, nhưng nói chung là như vậy."

Mặc dù không có ngoại lệ nhưng họ thường không trả tiền cho các bức vẽ. Vì vậy, đây không thể là bằng chứng được đưa ra để nhận thanh toán.

Và trên hết, có quá nhiều nội dung.

Hoàng đế quyết định xem xét cuốn sổ cẩn thận hơn thay vì tỏ ra nghi ngờ.

Anh không biết đó là của ai nhưng anh thận trọng xử lý cuốn số cũ, sòn và bẩn vì sợ có thể bị hư hỏng.

Có một niềm tin rằng, bất kể tình trạng của chúng ra sao, những cuốn sổ này đều cực kỳ có giá trị.

Khi Hoàng để lật trang và kiểm tra các cuốn sổ khác, vẻ mặt của anh trở nên nghiêm túc hơn.

Louise lặng lẽ quan sát Hoàng đế, người thậm chí còn mở lại cuốn sổ mà anh đã xem.

"Cái này là cái gì?"

Những con quái vật được miêu tả không hoàn toàn giống nhau.

Tuy nhiên, những con quái vật tương tự đến kinh ngạc đã được tìm thấy nhiều lần trong sổ ghi chép.

Các địa điểm đều khác nhau.

Và chúng được phát hiện ở những nơi cách nhau hơn một nghìn km.

Khi Hoàng đế nhìn qua cuốn sổ, anh bắt đầu hiểu tại sao chủ nhân ban đầu lại vẽ những con quái vật này.

Khi tập cuối cùng đến gần, vẻ mặt của Hoàng đế ngày càng trở nên dữ tợn.

Cuối cùng, liên tiếp có những bức vẽ về những con quái vật có hình dáng giống hệt nhau.

Các địa điểm khám phá cũng tương tự.

Khi Hoàng đế nhìn thấy trang cuối cùng của cuốn số, đôi mắt anh mở to.

Những con quái vật nhỏ đã được sinh ra.

Và có những ghi chú ngắn gọn được viết.

Nét chữ viết tay gọn gàng một thời nay đã khá méo mó.

Như thể phản ánh tấm lòng run rẩy của tác giả cuốn số.

"[Mẫu vật chắc chắn chưa trưởng thành.]"

"[Được mẹ nó bảo vệ.]"

"[Quái vật đang sinh sản.]"

"[Qua trường hợp này, khả năng các phân loài quái vật được phát hiện cho đến nay thực sự là cùng một loài, thay vì chỉ là những mẫu vật trông giống nhau, đã tăng lên.]"

"[Một số lượng đáng kể quái vật có thể đã phát triển khả năng sinh sản.]"

"[Trong số những quái vật được phát hiện cho đến nay, số loài ước tính có khả năng sinh sản là 24.]"

"[Có thể còn nhiều hơn nữa.]"

Trong lúc nhất thời, Hoàng đế không nói gì.

Louise cũng quan sát sự im lặng của Hoàng đế.

"Chúng ta cần gọi cho mọi người."

"...Vâng."

Trước lời nói của Hoàng đế, Louise gật đầu.

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé và mọi người có thể đọc tiếp tại Wattpad trước một chương với id tên @Tienlucc.)

THẤY HAY CÁC BẠN CÓ THỂ ỦNG HỘ TÔI QUA:

NGUYEN TIEN LUC

6910814828

BIDV-CN DONG THAP PGD MY THO

Thanks For Reading